

Beste collega's,

Het voelt als een soort "Ik vertrek" het programma waarin Nederlanders te zien zijn die gedurende een half jaar worden gefilmd tijdens het opbouwen van een nieuw leven in een andere omgeving. Gelukkig staat me dat niet te wachten. Mijn vertrek binnenkort is vanwege het bereiken van mijn pensioengerechtigde leeftijd. Maar afscheid nemen van een vertrouwde omgeving is het wel. Het voelt onwennig na zoveel jaren. Ik ben op mijn 18^e begonnen in de jeugdhulpverlening eerst als groepsleider en begeleider en daarna vanaf december 1990 bij de voorlopers van Jeugdbescherming west: Humanitas en Bureau Jeugdzorg Haaglanden als gezinsvoogd, jeugdbeschermer en als coördinator gesloten jeugdzorg. En nu stopt het binnenkort. Ik werk nog een beperkt aantal dagen tot begin juni.

Het werk in de jeugdbescherming is niet makkelijk. Soms voelde het voor mij zelfs heel zwaar en heftig en soms ook heel verdrietig de keren dat een jeugdige te jong overlijdt. In deze periode van afscheid nemen komt dat allemaal weer voorbij. Mooi is het dat ik jongeren en ouders heb kunnen helpen en dat veel van hen ook blij waren met de hulp die ze kregen. Gelukkig kan ik daar ook op terug kijken. Luisteren, begrip tonen en het opbouwen van een vertrouwensband zijn daarbij heel belangrijk heb ik ondervonden. En hoe leuk is het dan als een pakketbezorger van PostNL onlangs bij me aanbelt en me spontaan omhelst omdat ik vroeger zijn jeugdbeschermer was en hij heel blij is om mij weer te zien.

Los van alle methodieken, want die heb ik zien komen en gaan, is het voor mij altijd een goed kompas geweest om oprechte aandacht te geven aan ouders en jongeren en te laten blijken dat je vanuit oprechte zorg handelt. Dat wordt uiteindelijk altijd gewaardeerd ook al zal niet iedere jongere dat direct laten blijken. En nu ik toch goede raad geef. Als ik het niet meer zo goed wist ging ik bij mezelf te rade en vroeg ik mij af wat ik zou doen of willen als het mijn eigen kind was. Dan kom je meestal wel op iets goeds uit.

Ik wens iedereen het beste voor de toekomst. Ik gun jullie allemaal eenzelfde lange carrière in goede gezondheid als ik zelf gehad heb. Ik heb geboft met de samenwerking in ons team en de fijne collega's en leidinggevendenden die ik door de jaren heen heb gehad. Je hebt elkaar nodig in dit werk dus zoek steun bij elkaar en wees er voor elkaar op moeilijke momenten. De Jeugdzorg in Nederland maakt een moeilijke tijd door. Ik wil daar niet te veel over kwijt want aan dat vroeger alles beter was hebben we nu niet zoveel. De belangrijkste opdracht is op dit moment volgens mij dat iedere instelling zich moet focussen op verbetering van de kwaliteit van de zorg. Dat moet op de eerste plaats staan in het belang van de jeugdigen waar we verantwoordelijkheid voor dragen.

Ik wil jullie bedanken voor de goede en prettige samenwerking die ik met velen van jullie heb mogen hebben en ik wens eenieder het allerbeste. Het ga je goed!

Hartelijke groet,
Jan de Vries